

Kyrkonytt

FOTO CRAIG DIMOND

Mormon Helping Hands volontärer i Louisiana hjälper till att städa upp efter orkanen Katrina år 2005.

Mormon Helping Hands' första tio år

Kyrkans medlemmars tjänande över hela världen sker i många former, men under de senaste 10 åren har det tjänandet vanligtvis haft samma färg: gul.

Vare sig det gällt nödhjälp efter en naturkatastrof eller städning av någon park, så har kyrkans hjälpprogram Mormon Helping Hands med sina klargula västar eller T-shirtar blivit en välkommen signal om hjälp för behövande under det gångna årtiondet.

Mormon Helping Hands är ett kyrkans hjälpprogram under prästdömets ledning som tillsammans med kyrkans välfärdsprogram bidrar med hjälpinsatser och stödjer andra tjänandeprojekt världen runt.

Hur det började

Mormon Helping Hands startade 1998 och skapades som ett sätt för kyrkans medlemmar i Sydamerika att ta kontakt med och betjäna sina samhällen. Man började i Argentina, Paraguay, Uruguay och Chile, och kyrkans ledare bestämde en dag varje år när medlemmarna skulle ge av sin tid och arbeta på ett förberett tjänandeprojekt.

Under detta första officiella projekt samarbetade tiotusentals av kyrkans medlemmar i Sydamerika och deltog i ett multinationellt tjänandeprojekt. För att förbättra och försköna sina samhällen lade medlemmar ner tid på att reparera och måla

skolor och sjukhus och städa parker, gator och andra offentliga utrymmen.

En kort tid efter det första projektet spreds idén till Brasilien där tjänandet fortsatte och programmet började växa. År 2002 nämndes organisationen som en av de viktigaste frivilligorganisationerna i Brasilien, för allt det goda den gav folket.

Idag har miljontals timmar av tjänande donerats av hundratusentals volontärer över hela världen. Det som började som ett flernationsprojekt för tjänande i några sydamerikanska länder har blivit ett världsomfattande hjälparbete för nödlidande. Programmet fungerar för närvarande i Afrika, Asien, Europa, Latinamerika, Nordamerika och i Stillahavsområdet.

Hjälpverksamhet

Sedan orkanen Ike drabbat södra Förenta staterna 2008, organiserades arbetslag för att hjälpa till med upprensningen. Medlemmar i sydöstra Texas gick ihop och städade undan bråte från tomter och delade ut hygienpaket, städpaket och matpaket i områden som härjats av stormen. Från lokala biskopars förrådshus som var fyllda med mat, vatten, redskap och andra förnödenheter fördelades dessa resurser till behövande.

När översvämningar dödat ungefär 20 människor i mellanvästern i Förenta staterna och gjort tusentals hemlösa år 2008, satte medlemmar och missionärer på den gula T-shirten med "Mormon Helping Hands"-tryck och hjälpte till med att bygga provisoriska fördämningar och annat

hjälparbete. Cedar Rapids stav i Iowa upprättade ett hjälplager fyllt med skottkärror, spadar och arbetskläder som kyrkan skickat. Staven ingick i det område som drabbats hårdast av översvämningen och fick också pengar för att köpa in högtryckstvättar och generatorer. Samhället tog tacksamt emot hjälpinsatsen.

FOTO NORMON BURNINGHAM

”För det första får vi härigenom inre hjälp”, säger Mike Martin, dåvarande president för Pretoria stav i Sydafrika, efter 2007 års allafrikanska dag för Helping Hands. ”Vi knyter starkare band med varandra, vilket befrämjar enigheten. Men det är också härligt att vara ute i samhället, se några av de problem människor står inför och att göra en liten insats.”

Samhällsförbättring

Katastrofer ger ju tillfällen att tjäna, men det behövs inga katastrofer för att engagera medlemmarna i tjänandeprojekt i samhället. Arbetet för att förbättra omgivningarna ger kyrkans medlemmar tillfälle att ge av sin tid och sin förmåga för att välsigna behövande och visa att deras samhälle är viktigt för dem.

I november 2007 deltog över 100 000 afrikanska medlemmar i ett tjänandeprojekt för hela Afrika för att städa i sina samhällen. Arbetet innefattade städning och trädgårdsarbete på Red Cross War Memorial Children's Hospital (Röda korsets barnsjukhus) i Kapstaden, plantering av mer än 50 träd i Olivenhoutbosch i Sydafrika; lagning av väggropar och bortstädning av glas och annat skräp längs vägar i Kitale i Kenya samt reparationer av lekplatser.

När projektet var klart, sade Nikki Bishop, VD vid Red Cross War Memorial Children's Hospital, att ”det här kommer att betyda oerhört mycket för barn, föräldrar, personal och besökare. Vi är djupt tacksamma.

Unga kvinnor i Hongkong sätter samman hygienpaket till behövande.

Projektet har gått fantastiskt bra och förändrat hela sjukhuset. Jag är glad och upprymd.”

Stärker medlemmarna

En av de viktiga principer som Jesus Kristus lärde och som följdes av hans lärjungar är tjänandets princip: ”Och se, jag säger er detta för att ni skall kunna lära visdom, för att ni skall kunna förstå att när ni är i era medmänniskors tjänst, är ni endast i er Guds tjänst.” (Mosiah 2:17)

Mormon Helping Hands-projekten åstadkommer inte bara mycket gott för de behövande genom att medlemmarna ger av sin tid och sina talanger, utan de välsignar också dem som ger av sig själva. De hjälper medlemmarna bli mer uppmärksamma på andras behov. När medlemmarna följer Frälsarens exempel stärks deras vittnesbörd, och genom att tjäna andra svetsas medlemmarna samman.

Bygger broar

Tillsammans med samhällsledare, utbildningstjänstemän och privata företagare samarbetade ungefär 50 000 medlemmar och vänner i april 2005 med att förbättra förhållandena i 200 skolor i São Paulo, Brasilien. Måla dörrar, städa klassrum och laga skolbänkar var några sätt för volontärerna att hjälpa till i skolorna.

Sådant tjänande för många grupper av människor samman. Därigenom förbättrar de området och knyter vänskapsband. De relationer som utvecklas under tjänandet kan bygga broar av förståelse och stärka relationerna med ämbetsmän och samhälle.

Projekten för Mormon Helping Hands är inte avsedda som missionsaktiviteter. I stället är de avsedda som tillfällen att främja kristligt tjänande som annars inte skulle ske.

I september 2006 arbetade medlemmar i Bristol stav, England inom samhället för att förbättra en kommunal gård som hade svårigheter. På en dag arbetade medlemmarna

på en rullstolsramp, de målade, grävde, städade och tillverkade pedagogiska leksaker, fågelholkar och fågelbord till gården. Över 2 500 timmar av tjänande donerades, och förbättringen var märkbar. Samhällets borgmästare besökte gården, framförde sitt tack och berättade hur imponerad han var över det som åstadkommits.

Genom organisationen Mormon Helping Hands har kyrkans medlemmar över hela världen donerat timmar, förbättrat samhällen och fått nya vänner. Tjänandeprojekten har inte bara berört människors liv. De har också fördjupat de medverkandes tro och byggt broar inom samhällen och organisationer. ■

Äldste David A Bednar besöker de heliga i Cebu

Sista dagars heliga i de fem städerna i Cebu gladdes i augusti 2008, när äldste David A Bednar i de tolv apostlarnas kворum besökte

Filippinerna tillsammans med sin hustru, Susan Bednar. Mellan den 15 och 17 augusti 2008 talade äldste och syster Bednar till och besökte

de heliga och missionärerna under flera möten i Cebu. Äldste Bednar presiderade också över stavskonferensen för Cebu centrala stav i Filippinerna.

Unga ensamstående vuxna

Under ett flerstavsmöte för unga ensamstående vuxna betonade äldste Bednar vikten av meningsfull bön och personlig uppenbarelse. "Be i tro. Det kräver ansträngning, hängivenhet och ihärdighet. Tro på Kristus leder till rättfärdiga handlingar. Vi strävar framåt efter att ha bitt i tro när vi handlar efter det vi sagt till vår himmelske Fader."

Han sade också följande till de heliga: "Uppenbarelse är en verklighet och är tillgänglig för alla medlemmar i kyrkan som blivit döpta, konfirmerade och har fått uppmaningen att ta emot den Helige Anden. Den Helige Anden beskrivs i skrifterna som en tyst och stilla röst och kommunicerar oftast med oss på ett lågmält och subtilt sätt. Att låta den Helige Anden vara vår ledsagare är viktigt för vår andliga tillväxt och överlevnad i en allt mer ogudaktig värld."

Vuxna

Äldste Bednar undervisade medlemmarna om templet under lördagskvällens session av stavskonferensen i Cebu centrala stav. "Snart kommer det att finnas ett tempel som är närmare och mer tillgängligt för er. Se med iver fram emot de välsignelser som kommer till era familjer när ni ingår och håller heliga

FOTO RANDY TAN

Äldste David A Bednar hälsar på medlemmar i Cebu i Filippinerna.

tempelförbund. Förbered er med allvar och utnyttja varje tillfälle att besöka templet.”

Äldste Bednar förklarade att motståndaren oupphörligt försöker förgöra familjen och avhålla medlemmarna från att besöka templet. Äldste Bednar gav rådet: ”Inrätta ert hem med templet som förebild – gör det till ett hus för lärdom, ett hus för bön, ett hus för ordning.” (Se L&F 109:8.)

Hemmen bör vara platser för lärande – platser där inspirerade frågor besvaras med Andens hjälp, där Jesu Kristi evangelium lärs och efterlevs. ”Vårt hem kan vara en andlig tillflyktsort när det inrättas efter templet”, tillade äldste Bednar.

Ungdomar

Under ett möte för ungdomar inbjöd äldste Bednar dem att på rätt sätt förbereda sig för missionärstjänst med Herrens hjälp. ”Studera dagligen skrifterna och lyd alla Guds bud. När du lever efter evangeliet, kan du uppmuntra andra att göra detsamma”, sade han.

”Evangeliet ger svaren på varför vi är här och vart vi är på väg, vilket stärker oss och hjälper oss lyda buden”, förklarade han. ”När du vet och helt förstår att du är ett Guds barn, vill du inte överträda kyskhetslagen och andra bud ... När vi väljer att handla fel, har vi glömt vilka vi verkligen är. När du börjar förstå att du är en utvald Guds son eller dotter, kommer lydnaden naturligt.”

”Underskatta inte ungdomarnas

förmåga att förstå och efterleva evangeliet. De har andligt djup, andlig längtan och andliga önskningar”,

sade äldste Bednar till närvarande föräldrar och ledare i slutet av mötet. ■

Webben utökar distributionscentrens räckvidd

För många av kyrkans medlemmar som behöver viktigt kyrkomaterial såsom bilder, tempelkläder, skrifterna och andra sådana artiklar, kan det vara kostsamt och tidskrävande att komma till ett distributionscenter, trots att det finns många sådana centrer runtom i världen.

”Vi har fortfarande många, många medlemmar som är timtals från ett center, som kan få produkterna med några knapptryckningar – levererade direkt till dörren så att de inte behöver ta sig till ett distributionscenter”, säger Jim Christensen, produktutvecklingschef för kyrkans distributionstjänst.

LDSCatalog.com

Distributionstjänsten använder internet för att öka inköpsmöjligheterna för kyrkans medlemmar även om språk, valuta och läge hindrar en del från att använda internet-tjänsterna. Nationella distributionswebbsidor har skapats för att betjäna olika områden i hela världen.

Häribland finns en webbplats i Argentina, en plats baserad i Australien och en plats för medlemmar i USA och Kanada. En webbplats placerad i Tyskland och utformad för att betjäna större delen av

LDSCatalog.com gör kyrkans material tillgängligt för medlemmar över hela världen.

Europa är under utveckling. Andra webbplatser planeras för framtida utveckling.

Medlemmar kan gå in på alla de här platserna genom att gå till LDSCatalog.com och klicka på **Country Sites** överst på sidan.

Produkterna säljs online till samma priser som genom distributionscentrerna. Produkter beställda från USA-sidan till adresser i USA och Kanada sänds utan fraktkostnad. Material som beställs från nationella distributionswebbplatser fraktas från lokala distributionscentrer när så är möjligt för att inga ytterligare fraktkostnader ska tillkomma.

Webbplatsen ger ofta kunden

större valmöjligheter än ett distributionscenter. "Det är ett större urval", säger Steve Argyle, presentations-samordnare för distributionstjänsten. "Vid lokala distributionscentrer är ofta utrymmet begränsat. Online kan man få allt vi kan erbjuda."

Från kläder till studiematerial

På webbsidan kan kunderna köpa produkter eller få veta var de kan hitta mer information om det de söker.

Webbsidan har en avdelning med titeln "New Items", som visar nya produkter såsom bilder av nyligen invigda tempel, aktuella nummer av kyrkans tidskrifter och andra nya produkter.

Studiematerial kan för närvarande köpas via webbsidan på engelska, spanska och franska. Studiematerial om evangeliet, lektionsböcker, kataloger och andra resurser finns för hem, församlingar och grenar. Kyrkans enheter kan beställa studiematerial för alla biororganisationer för året från webbplatsen, tillsammans med visst material avsett för medlemmar med speciella behov såsom syn- eller hörselnedsättning eller andra handikapp.

Information om släktforskning samt material för släktforskningscentrer, folkräkningsinformation, tips om hur man kommer igång och andra resurser finns för dem som vill börja släktforska. Även nerladdning av mjukvaror kan fås via distributionstjänsten.

Bilder som finns i materialkatalogen kan sökas på titel eller konstnär,

vilket gör bilderna mer tillgängliga för medlemmar över hela världen.

Att hitta rätt väg

Broder Argyle säger att distributionstjänsten gör material tillgängliga för medlemmarna på olika sätt, till

exempel via telefon, fax och postorder. Webbsidorna är ännu ett sätt att uppnå det målet.

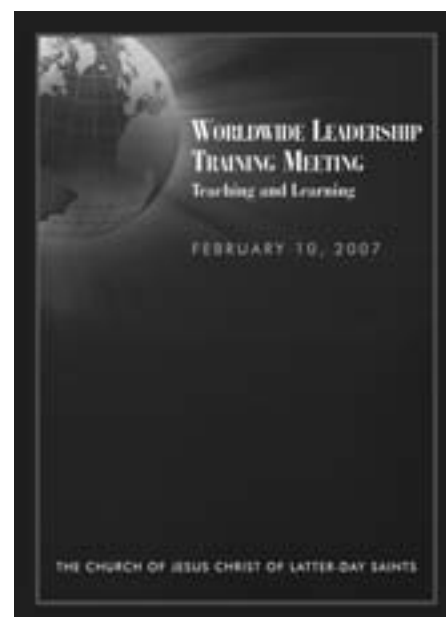
"Webbplatsen är bara en del av en plan som gör kyrkans material mer tillgängliga för alla kyrkans medlemmar", säger han. ■

Utbildningsmöten tillgängliga online

Första presidentskapet har tillkännagivit att inget världsomfattande ledarutbildningsmöte kommer att sändas 2009. I ett brev till prästadömsledare föreslås att ledarna tittar på tidigare utsändningar och använder dem för fortsatt utbildning alltefter enheternas behov.

Sändningarna från 2006, 2007 och 2008 finns online på många språk. Mötena sändes via kyrkans satellitsystem och finns i olika format. Möten före 2006 distribuerades tryckta i häften.

Utbildningsmötet 2008 med titeln *Bygg upp en rättfärdig avkomma* finns som text, ljud och video på 12 språk och som ljudfil på 61 språk. Utsändningen omfattade tal av president Thomas S Monson; president Boyd K Packer, president för de tolv apostlarnas kворum; äldste Jeffrey R Holland i de tolv apostlarnas kворum samt ett rundabordsamtal med äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kворum, äldste Holland; Julie B Beck, Hjälpföreningens generalpresident; Susan W Tanner, dåvarande generalpresident för Unga kvinnor samt

Världsomfattande ledarskapsmöten för 2006, 2007 och 2008 finns online på många språk.

Cheryl C Lant, Primärs generalpresident. Det ursprungliga utsändningsdatumet var den 9 februari 2008.

Utsändningen 2007 med titeln *Undervisning och inlärn timer* finns som text på 22 språk, som ljudfil på 10 av de språken samt som video med amerikanskt teckenspråk, engelska och spanska. Utsändningen omfattade tal av president Thomas S Monson, president Boyd K Packer,

äldste L Tom Perry i de tolv apost-larnas kворum samt äldste Jeffrey R Holland. Mötet hölls den 10 februari 2007.

Utsändningen 2006 med titeln *Stöd för familjen* finns som text på 38 språk, som ljudfil på 10 av de språken samt som video med amerikanskt teckenspråk, engelska och spanska. I utsändningen hörde

vi från president Thomas S Monson, äldste L Tom Perry och äldste David A Bednar i de tolv apostlarnas kворum samt Bonnie D Parkin, dåvarande generalpresident för Hjälpföreningen.

För att hitta online-material på LDS.org går du till **Gospel Library** och klickar på **Worldwide Leadership Training**. ■

TEMPELNYTT

Templet i Mexico City återinvigt

President Thomas S Monson återinvigde templet i Mexico City, Mexico den 16 november 2008, efter 19 månaders renovering. President Henry B Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, deltog också i återinvigningen.

Efter att ha varit i verksamhet utan avbrott i 25 år, stängdes templet den 31 mars 2007 för ombyggnad. I

oktober hade templet öppet hus för allmänheten. Guidade rundturer skedde mellan den 20 oktober och den 8 november 2008, utom söndagar. Sista dagars heliga från regionen deltog sedan i två invigningssessioner.

Templet betjänar ungefär 264 000 medlemmar boende i Mexico City och staterna Mexico, Guerrero, Guanajuato, Morelos, Baja California

Sur, Michoacán, Hidalgo, Puebla, Querétaro, och San Luis Potosí.

Templet i Mexico City var det första av tolv tempel som byggts i Mexico och invigdes ursprungligen den 2 december 1983.

Kyrkans historia i Mexico City går tillbaka till 1875, när president Brigham Young sände Daniel Jones med en liten grupp missionärer till Mexico City, där de delade ut broschyrer till flera mexikanska ledare. En av de här broschyrerna kom i händerna på Plotino Rhodacanaty, som senare blev kyrkans första medlem i Mexico. I november 1879 organiserades kyrkans första gren i Mexico City med broder Rhodacanaty som grenspresident.

För närvarande har kyrkan 212 stavar och omkring 1 120 000 medlemmar i hela landet. ■

Templet i Laie, Hawaii stänger för renovering

För att återställa templets ursprungliga skönhet och för modernisering stängdes templet i Laie, Hawaii den 29 december 2008

Templet i Mexico City

Templet i Laie, Hawaii

för renovering. Renoveringen väntas ta ungefär 18 månader, och templet kommer att återinvigas när projektet är klart.

Medlemmar i Laies tempeldistrikt hänvisas till templet i Kona, Hawaii. Templet i Laie invigdes först av president Heber J Grant 1919 och återinvigdes 1978 efter renovering och utbyggnad. ■

Londontemplet firar 50-årsjubileum

Över 500 medlemmar träffades den 7 september 2008 till ett särskilt möte för att fira 50-årsminnet av invigningen av Londontemplet av president David O McKay (1873–1970).

Äldste Patrick Kearon, områdes-sjuttio, presiderade över mötet. Sju

tidigare tempelpresidenter var också närvarande.

Graham Dunn, nuvarande tempelskrivare och andre rådgivare i stavs-presidentskapet i Crawley, citerade profeten Joseph Smith: "För några kan det tyckas som om det är en mycket djärv lära vi talar om – en makt som upptecknar eller binder på jorden och binder i himlen. Men i alla världsåldrar, närhelst Herren genom verklig uppenbarelse har givit en prästadörets tidsutdelning till någon eller några personer, har alltid denna makt givits." (L&F 128:9)

Nuvarande tempelpresidenten Michael Fagg nämnde den inverkan templet har i samhället och vittnade om att "templet verkligen är Herrens hus och att han inbjuder oss att möta honom där".

I brasaftonen deltog ledare från både West Sussex och East Sussex

Templet i London

landstingsråd tillsammans med Lord och Lady Teviot, som båda är mycket engagerade i släktforskning. Lady Teviot är ordförande i Federation of Family History Societies.

En specialutställning ordnades i foajén i möteshuset med arkivfoton från byggandet och invigningen av templet. Fotona var också tryckta i ett program som gavs till alla närvarande. ■

VÄRLDEN I KORTHET

Namnändring för kyrkans museum

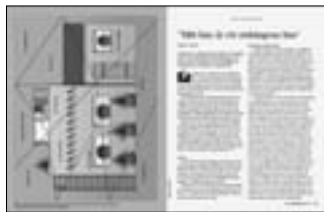
Som anpassning till andra av kyrkans institutioner, däribland det nya Church History Library som är under uppförande, byter Museum of Church History and Art i Salt Lake City namn till Church History Museum. I museet presenteras kyrkans historia med permanenta utställningar och separata, tillfälliga utställningar på valda teman. Man kan delta i guidade rundturer eller gå runt på egen hand. Museet är öppet måndagar till lördagar. Fritt inträde.

Brittisk släktforskare föreläser i Salt Lake City

Den framstående brittiske släktforskaren Colin R Chapman föreläste i släkthistoriska biblioteket i Salt Lake City i oktober 2008 om ämnena "Var dina förfäder verkligen gifta?" och "Forskning i äldre brittiska folkräkningar, 1086 till 1841". Chapman har deltagit i grundandet av sex brittiska släktforskningssällskap och har skrivit 14 släktforskningsböcker. Han deltog i utvecklandet av trebokstavskoden Chapman County Code, som blivit internationell standard i släktforskningen.

Online-stöd till släktforskningshandledare

Som hjälp till släktforskningshandledare utvecklar Släkthistoriska avdelningen nya hjälpmedel och tjänster online. Aktuell utbildning och nya system, tjänster och produkter görs tillgängliga. Information, uppdateringar och nyttiga tips ska regelbundet sändas via e-post till registrerade användare. Handledare kan registrera sig på <http://consultant.familysearch.org> med sitt enhetsnummer och medlemsnummer. ■

Fler förslag till samlingsstunden, mars 2009

Här följer fler förslag som Primärföreningens ledare kan använda tillsammans med samlingsstunden i det här numret av *Liabona*. För lektionen, anvisningarna och aktiviteten som bör samman med dessa förslag, se "Mitt hus är ett ordningens hus" på sidorna LS4 och LS5 i Lilla Stjärnan i det här numret.

1. Visa bilder som föreställer en fars olika ansvar (undervisa barnen på familjens hemafton, tjäna i kyrkan, försörja familjen, ha roligt tillsammans med familjen, arbeta på att förbättra hemmet osv). För att visa att fäder har många plikter låter du barnen tala om vad pappan gör på varje bild. Undervisa om och diskutera en fars ansvar enligt stycke 7 i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen". (*Liabona*, okt 2004, s 49) Sjung andra versen av "Familjen är från Gud". (*Liabona*, okt 2008, s LS12–LS13)

Låt barnen rollspela medan du

berättar om Nephi. Betona hans fars, Lehis, påverkan och roll. (Se 1 Nephi 1; 2.) Gör i förväg i ordning namnlappar som barnen kan ha på sig när de föreställer personer i berättelsen. Engagera så många barn som möjligt. Bär vittnesbörd om att ett av faderns viktigaste ansvar är att leda familjen. Uppmuntra barnen att skriva en lapp där de uttrycker sin kärlek till sin far och sedan ge den till honom.

2. Låt flera äldre barn komma till Primär beredda att sjunga en sång eller psalm om mödrar eller familjer. Varje gång de kommer till ordet *mor*, låter du pianisten göra paus så att barnen som sjunger kan viska "mor" i örat på olika barn. Efter sången kan de barnen viska det till barnen på båda sidor om sig. Be barnen räcka upp handen om de vet vad samlingsstunden handlar om. Undervisa om moderns ansvar enligt "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", stycke 7. Hjälp barnen förstå att "vårda sig om" betyder att "hjälpa att växa och utvecklas". Skriv i förväg på lappar något som en mor gör för att vårda sig om sin familj. Lägg lapparna i en behållare. (Exempel: lyssna, laga mat, vaggas ett barn, ge en kram, läsa för ett barn osv.) Låt barnen turas om att välja en lapp och med gester framställa handlingen medan de andra gissar vad det är. Sjung tredje versen av "Familjen är från Gud".

(*Liabona*, okt 2008, s LS12–LS13) Bär vittnesbörd om mödrars inflytande.

3. Lek följande gissningslek. Gör lappar med "farfar", "morfar", "farmor", "mormor", "farbror", "morbror", "faster", "moster" och "kusin". Välj ett större barn att bära en lapp på ryggen. Visa lappen för barnen, utom för det barnet. Tala om för barnet att lappen anger en släkting. Låt barnen ge ledtrådar så att barnet kan gissa vilken lapp han eller hon har. (Exempel: Jag bor i din farmors hus. Eller: Jag är din farmors son. Eller: Jag är din mammas bror.) Upprepa för varje lapp.

Lär dem att far- och morföräldrar, fastrar, mosttrar, farbröder, morbröder och kusiner är våra släktingar och att vår himmelske Fader vill att vi ska stödja och hjälpa varandra. Låt barnen tänka på tillfällen när någon släkting hjälpte eller stödde deras familj. Be barnen tänka på någon släkting som de kan hjälpa på något sätt. Hjälp dem göra en påsdocka som föreställer den här personen. (Se "Dockor" i *Undervisning: den högsta kallelsen*, s 164.) Låt barnen sjunga en sång eller psalm om familjen, där de använder dockorna. Be några barn visa sina dockor och berätta vad de kan göra för att hjälpa den personen. Låt barnen ta hem dockan som påminnelse om att tala med föräldrarna om vad de kan göra för att hjälpa den släktingen. ■

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESPRESIDENTSKAPET

Välkomna alla

Gérald Caussé

På sista tiden har jag genom min kallelse som sjuttio fått möjlighet att resa till ett antal europeiska länder. Det är en sak som fascinerar mig. Varje gång jag är med på ett möte i kyrkan, var det än är, känner jag mig genast hemma, som om jag var med min familj. Språken kanske varierar, ansikten och kulturer likaså, men Anden är densamma överallt. De läror och principer som lärs ut är identiska och vittnesbörden likartade. Denna enhetlighet är ett nutida underverk i en tid när det återställda evangeliet finns i över hundra tusen länder i världen.

Men vissa av oss kan ibland känna att vi inte är en del av denna stora familj. En dag berättade en nydöpt syster för mig om sin misströstan. "Jag älskar kyrkan, men det känns egentligen inte som om jag är en del av gruppen. När jag är i kyrkan får jag intryck av att alla medlemmarna är så perfekta. Jag ser familjer med många barn. De verkar vara lyckliga. De gör allt på rätt sätt. Jag är en främskild kvinna som kämpar med personliga problem varje dag."

Hennes ord gjorde mig ledsen. Det är sant att sista dagars heliga är glada över att kunna leva efter evangeliet. Som kung Benjamin sade: "[De] som håller Guds bud ... är välsignade i allt, både timligt och andligt."¹ Men ingen medlem i kyrkan är fullkomlig. Var och en av oss försöker ändra på sina brister och förbättra sig dag för dag.

Var och en av oss kämpar för att klara av livets svårigheter, vare sig de är materiella, fysiska, familjerelaterade eller andliga.

Denna så enhetliga kyrkfamilj är i själva verket ett riktigt kalejdoskop. I varje församling och gren finns människor med många olika ursprung och personliga situationer. Kyrkans medlemmar skiljer sig också åt när det gäller bakgrund, styrkan i deras vittnesbörd och hur de omvändes.

Det är därför en stor utmaning att få alla att känna sig välkomna och fullständigt integrerade i kyrkan.

I sitt brev till korintierna jämförde Paulus kyrkan med Kristi kropp. Kroppen har många delar, var och en med en särskild funktion. Fastän dessa delar är olika förenas de när de formar en harmonisk och funktionell kropp. I *en* Ande har vi alla blivit döpta för att höra till *en* kropp ... Kroppen består ju inte av en enda lem utan av många."²

Paulus säger också något viktigt om de medlemmar som anses vara de svagaste: "De av kroppens lemmar som vi anser svagast [är] så mycket mer nödvändiga."

Och de lemmar i kroppen som vi anser värda mindre heder, klär vi med så mycket större heder."³

För att få en enhetlig kropp är det alltså viktigt att ge särskild uppmärksamhet åt behövande medlemmar.

Jesus undervisade om detta på ett magnifikt sätt när han var hembjuden till Matteus och satt vid ett bord tillsammans med "publikaner" och "syndare". När fariséerna anklagade

Gérald Caussé

honom för att umgås med ovärdiga människor var hans svar otvetydigt: "Det är inte de friska som behöver läkare utan de sjuka ... Ty jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare [till omvändelse]."⁴

När Jesus och Paulus talar om sjuka och svaga så beskriver de alla medlemmar i kyrkan. Var och en av oss har starka och svaga sidor. Vi kan alla, när som helst, uppleva svåra perioder och behöva hjälp.

Enighet är en grundläggande princip i evangeliet. I sin översteprästerliga förbön bad Jesus till Fadern med följande ord: "Att de skall vara ett, liksom vi är ett."⁵ Men vi får inte missta oss när det gäller det rätta sättet att uppnå denna enighet. Den uppnås inte genom att vi isolerar oss från de medlemmar som tillfälligt verkar vara

annorlunda eller svaga och bara håller oss till dem som är som vi. Tvärtom. Enighet uppnås när man tjänar just de personer som har särskilda behov. Behövande medlemmar utgör inget hot mot enigheten i kyrkan. De är till välsignelse för kyrkan och ger oss möjlighet att tjäna vår nästa och därigenom stärka vår andliga enighet.

Paulus fortsätter sin analogi om Kristi kropp enligt följande: "För att det inte skall uppstå splittring i kroppen, utan lemmarna ha samma omsorg om varandra. Om en lem lider, så lider alla lemmarna med den."⁶

Låt oss alltså inte försvara eller skydda vår lilla grupp medlemmar som har känt varandra i årtal och är nöjda med att bara umgås med

varandra. Låt oss i stället sträcka oss ut mot dem som känner sig isolerade och mot dem som kommer på besök till våra möteshus. Låt oss välkomna dem med tacksamhet och utan fördomar. Låt oss ta tillfället i akt att tjäna och älska andra, ett tillfälle att stärka vår enighet och vår andlighet.

Jag ber att varje medlem i kyrkan och varje besökare ska ta emot Paulus inbjudan: "Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj."⁷ ■

SLUTNOTER

1. Mosiah 2:41.
2. 1 Kor 12:13–14.
3. 1 Kor 12:22–23.
4. Matt 9:12–13.
5. Joh 17:22.
6. 1 Kor 12:25–26.
7. Ef 2:19.

Resa till templet i Preston – en inspiration till mission

Michael Edlund, Johan Wern och Jonathan Kärn

Unga mäns ledare i Handens församling kom på idén att vi skulle resa till Preston, England för att besöka templet och framförallt MTC (Missionary Training Center), som förberedelse för våra egna missionärer. Målet med resan var även att stärka gemenskapen och ha roligt tillsammans. Vi var 8 unga män, 3 ledare och en förälder som reste.

I början av året samlades ledare och föräldrar för att diskutera hur vi skulle kunna genomföra resan rent ekonomiskt. Lösningen blev att vi unga män skulle jobba ihop pengarna under hela våren, framförallt genom att hjälpa medlemmarna i

församlingen. Varje person vi hjälpt fick sedan själv bestämma hur mycket de tyckte arbetet var värt. Vi jobbade nästan varje tisdag, och till slut hade vi fått ihop pengarna och kunde åka till England. Här är några exempel på vad vi gjorde på våra tisdagskvällar och vissa helger: Vi tvättade och bytte däck på nästan alla församlingens medlemmars bilar, och vi hjälpte till i trädgårdar genom att klippa gräs, kratta löv, forma häckar och rensa rabatter med mera.

För att kunna åka till Preston skulle vi även förbereda oss andligt, vilket kanske var den viktigaste delen. Vi skulle bland annat studera skrifterna

och förbereda vissa lektioner ur boken *Predika mitt evangelium*. Vi blev även uppmuntrade att klippa oss innan resan så vi såg ut som missionärer, vilket de flesta faktiskt gjorde.

Onsdagen den 13 augusti 2008 samlades vi nära Handen centrum där vi hade en bön innan vi åkte iväg mot flygplatsen. Resan gick bra och vi landade vid "John Lennon Airport" utanför Liverpool. Första kvällen hann vi bara äta och åka till gästhemmet för att sova.

Vi steg upp klockan sju nästa dag för att studera skrifterna. Dagarna här skulle likna en riktig mission så mycket som möjligt, så varje morgon började med 30 minuters personliga studier i Mormons bok och sedan hade vi 30 minuters gemensamma studier där alla fick berätta vad de läst och lärt sig. Det var inte lätt att hålla sig vaken, men när man gjort det några dagar blev det en vana. Om någon somnade blev "straffet" att han var tvungen att stå upp och läsa.

Denna dag åkte vi till norra Europas största nöjesfält, "Pleasure Beach" i Blackpool. På kvällen hade vi gemensam samling. Varje kväll fick två unga män undervisa oss andra en lektion från *Vägledning för missionärer* – *Predika mitt evangelium*. Innan vi reste till England hade alla fått var sitt kapitel att förbereda.

Efter morgonstudierna på fredagen klädde vi oss i finkläder för att besöka templet. Templet ligger på samma område, bara 200 meter bort från gästhemmet och MTC. Efter den korta promenaden såg vi ett mycket

Unga män från Handens församling med sina ledare framför templet i Preston. Fr.v. Ola Kärn (Unga mäns president), Johan Wern, David Hedemark, Henrik Olsson, Oliver Öqvist, Daniel Midelf (ledare), Jonathan Kärn, Simon Olsson (ledare), Mikael Edlund, Jonathan Olergård och Mattias Bertilsson.

större tempel än det i Västerhaninge och det var mäktigt. Innan vi gick in stod vi ett par minuter utanför för att titta på det fina tempelområdet. På båda sidor om byggnaden var det en lång, slät, grön gräsmatta med färgglada rabatter. Vi kom in i entrén och hälsades välkomna. Vi fick sedan följa med några våningar ner till doprummet. Dopfunten var större än Sveriges och doprummet var också mycket större. Ifrån korridoren kunde man se oxarna som höll upp dopfunten.

På eftermiddagen passade vi på att spela både rugby och fotboll. I sista matchen mot ledarna lyckades de till slut turligt nog vinna. Innan vi gick och la oss hade vi som vanligt en samling med lektioner från *Predika mitt evangelium*.

På lördagen, efter våra morgonstudier, skulle vi äntligen få träffa missionärerna från MTC. Missionärerna kom från Danmark, Tyskland, Sydafrika, USA och England. De hade bara varit ute en vecka på MTC och det var första gången de skulle träna på andra än missionärer.

Vi ställde upp oss ensamma eller två och två mellan MTC och gästhemmet. Missionärerna skulle träna på oss hur man tar kontakt och börjar prata med främlingar. De kom fram och började prata med oss och sedan bytte vi så vi fick låtsas vara missionärer och träna på dem. Efter att ha varit ute ett tag gick vi in och fortsatte. Då skulle vi undervisa på engelska – med en massa konstiga kyrkord! Vi delade upp oss fyra och

fyra, först tränade de på oss och sedan fick vi träna på dem. Vi fick lära oss hur man undervisar, hur man ställer bra frågor och hur man bär sitt vittnesbörd efter varje princip. Det var en bra upplevelse och är skönt att ha testat. Allt avslutades med ett vittnesbördsmöte.

På söndagen, efter studier och frukost, begav vi oss till kyrkan. Kyrkan i Preston var mycket snyggt

inredd. På sakramentsmötet var det svårt att uppfatta vad alla sade, i Preston har de en annorlunda engelsk dialekt. Det fanns inte så många unga män och unga kvinnor i Preston, men alla tyckte det var väldigt roligt att vi var där.

Efter kyrkan åkte vi på en historisk tur. Det finns mycket kyrkhistoria i de här delarna av England. Bland annat besökte vi huset som de första missionärerna bodde i och där de haft många andliga erfarenheter. Vi gick till torget där missionärerna höll sina första torgmöten, vi var vid vattnet där de första dopen utfördes på de engelska öarna. Vi besökte även huset där president Hinckley bodde som missionär. Det var där han fick brevet där hans pappa skrev till honom att sluta beklaga sig och börja jobba istället.

Ett av målen med resan var även att vi skulle lära känna varandra bättre, och det var temat den här kvällen.

Vi fick berätta vad vi verkligen tycker om varandra. Det var mycket speciellt och vi kunde alla känna Anden.

På måndag morgon hade vi vår morgonsamling som avslutades med att vi gjorde som alla missionärer gör varje vecka – skriver brev hem till familjen. Där fick vi berätta vad vi fått uppleva och vad vi gjort under veckan. Sedan åkte vi in till Manchester, till det största shopping-centret vi någonsin sett.

Innan hemresan, på flygplatsen, bestämde sig ledarna för att vi måste pröva att äta "fish and chips" – den obligatoriska missionärsmaten. Det slutade med att vi blev sena och fick springa till "gaten". När vi kom fram fick alla gå på, utom tre stycken, det var tydligen något fel på biljetterna och nästa flyg skulle gå först två dagar senare. Det verkade omöjligt att lösa men efter en lång diskussion bland personalen kom plötsligt chefen ut och sa att alla fick åka med flyget, trots felaktiga biljetter. På flyget berättade en av ledarna att de inte varit oroliga, de visste att vi skulle komma med. De hade bett en bön och känt en bekräftelse att Herren skulle lösa det. Vi kunde inget annat än vara tacksamma för det. Vi var inte ensamma där, Kristus skulle inte lämna oss.

Resan till Preston var en otrolig upplevelse, som vi alla unga män i Handen kommer att komma ihåg, även om 50 år. Det var en stark inspiration till mission, och det har stärkt oss alla. ■

Trollhättedagen

Ida Månhammar, Kungsbacka församling

Trollhätteborna kan verkligen planera en stavsaktivitet! De har lyckats ännu en gång. Vädret kom som på beställning och maten var supergod.

När alla församlingarna hade anlänt var det inskrivning och lunch som gällde. Längre matkö har jag nog aldrig sett innan. Det gick sakta men säkert och alla fick till slut sin portion med kycklingsallad. Därefter var det dags för utomhusaktiviteterna. Ungdomarna delade in sig i lag om 8 personer, alla grupperna skulle innehålla 2 personer från varje åldersgrupp, alltså 2 tjejer och killar från 12-14 år samt 2

tjejer och killar från 15-17 år.

Nu var det dags att gå till respektive grupps första startstation, det fanns 13 olika stationer, flaskblåsningen tyckte jag var väldigt intressant. Här gällde det att skapa de rätta tonerna med hjälp av tomflaskor som man efter hand skulle fylla med vatten för att skapa en viss melodi. En annan station var att ta sig igenom en hinderbana "militärstyle", över och under föremål samt hala underlag och trånga utrymmen. Här gällde det att laget var ytterst samspelt. Vi fick även testa våra smaklökar och gissa innehållet på ett antal burkar med förbundna ögon.

Efter flera goda insatser och en hel del skoj var lagen åter samlade

Många olika aktiviteter fanns på UM-UK-dagen i Trollhättan, bland annat en hinderbana med cykel och bår.

FOTO DAG STULÉN

och vi begav oss i samlad trupp till Trollhättans kapell. Där var det middag och det bjöds på nygräddade pizzor. När vi var mätta och belåtna var det dags att ge sig ut på dansgolvet. Förutom pardans och musiknummer inne i danslokalen fanns det dansmattor i separata rum, dansövning för 12-13-åringarna och en kiosk med snacks och dricka hela kvällen.

Bättre än så här kan man nog inte sammanfatta den här dagen. Jag tyckte den här aktiviteten för unga män och kvinnor var kalasbra från början till slut. Det finns så många fina exempel bland kyrkans ungdomar så man blir helt fascinerad. Jag är glad och tacksam över att få vara en del av den gemenskap vi har i Göteborgs stav och för evangeliet som vi delar. ■

Carpe Diem

Fredrik Cederberg, Hägerstens församling

”Carpe Diem” är en lite förlängd helg med aktiviteter från början till slut för ensamstående i åldern 25-45 år. Människor från våra nordiska länder, Tyskland, Holland, England och Australien anlände till denna välplanerade aktivitetshelg som hölls mellan den 26 och 28 september 2008. Att ta sig till Nicksta camping kunde kräva att en del behövde resa långt in på natten, men intresset var stort och viljan var stark att vara med under denna fantastiska helg. Välarrangerade aktiviteter fanns i så stor mängd under lördagen att man

”Carpe Diem” en välarrangerad helg för ensamstående från många olika länder.

var tvungen att välja och på kvällarna kunde man njuta av dans och umgänge.

Söndagens möte med stavs-presidentskapets rådgivare och Hjälpföreningens president i staven gav styrka till var och en av oss. Det bars därefter fina vittnesbörd av

flera av deltagarna, alla kraftfullt om evangeliets sanning, trots att livet inte alltid går på räls. Syster Palm berättade att hon nu var beseglad i templet till sin make. Det gav oss kraft då hon sa: ”Om det kan hända med mig så kan det hända för dig.” ■

Mönsterdag för Unga kvinnor i Stockholms stav

Carina Bäck, Unga kvinnor i Stockholms stav

I mitten av oktober 2008 samlades Unga kvinnor i Stockholms stav till en Mönsterdag i Täby kapell. Temat för dagen var att utveckla sina talanger. De områden som var aktuella denna dag var främst de konstnärliga.

Programmet bestod av olika workshops, två med tema musik, en med origami och en om ”styling”. Dessutom hann flickorna med knytbatik under dagen.

En uppskattad programpunkt var

Mönsterdag för Unga kvinnor i Stockholms stav där de bland annat var med på en "målarverkstad".

Anna Linda Karlssons "styling". Syster Karlsson, som arbetar som stylist, undervisade om det eviga samband som finns mellan vår ande och vår kropp, hur viktigt det är att både insidan och utsidan av kroppen är i balans och om orsaken till att vi har klädnormer i vår kyrka. Anna Linda anknöt till illustrativa exempel i vår omvärld, till nutida skönhetsideal och hur modet hela tiden förändras.

Ett annat uppskattat inslag var Marita Möllers "målarverkstad". Flickorna illustrerade den kända sången "Änglamark" av Evert Taube. Varje flicka fick en versrad som just hennes målning skulle illustrera. Marita tog en bild med sin digitalkamera på varje

målning som hon lade in i datorn. Bilderna visades sedan upp som ett bildspel på avslutningen via en projektor samtidigt som sången spelades upp, det blev en väldigt fin upplevelse. ■

Templet hjälper oss förstå äktenskapets betydelse

Birgitta Wennerlund

I dag, när starka krafter arbetar för att bryta ner familjen och ifrågasätta den traditionella synen på äktenskapet, står templet som tända fyrar att leda män och kvinnor till himlens hamn.

President Hans Hjort Nielsen och hans hustru Ellen Haibrock, som kallats att verka som förste rådgivare i presidentskapet respektive assisterande värdinna i templet i Köpenhamn, uppmanar äkta och blivande makar att komma till templet och lära mer om den betydelse äktenskapet har i Herrens frälsningsplan.

"Det kan ta lång tid att förstå detaljerna i de förbund vi ingår i templet", säger president Hjort Nielsen. "Och om vi inte kommer dit regelbundet, kan det vara lätt att glömma vad äktenskapet går ut på."

Syster Haibrock är familjeterapeut och strax före kallelsen till templet tillträdde hon uppgiften som ordförande i den regionala kommittén för kyrkans familjeservice i Danmark, ett program som utgör en del av kyrkans välfärdsprogram. De erfarenheter hon fått under sitt arbete gör att hon inte nog kan betona vikten av att lära sig förstå äktenskapets betydelse i Herrens plan för sina barn här på jorden.

"Om fler förstod Herrens natur, Herrens plan och varför vi är här, skulle det inte finnas så många problem i familjer och äktenskap.

När vi hör tempelförbunden", fortsätter syster Haibrock, "går tankarna till oss själva. Vi utvärderar var vi står, stärks i vår beslutsamhet och får nya krafter. Vi har ett ansvar att lyckas!"

Många års erfarenheter i templet

För president Hjort Nielsen och syster Haibrock har templet alltid haft en central plats.

”Det har varit vårt andra hem! Ända sedan 1966, året efter vi gifte oss, har vi verkat som tempeltjänare – i Schweiz, i Stockholm och i Köpenhamn. Det har varit till stor hjälp i vår egen familj och har påverkat oss starkt i släktforskningsarbetet”, säger syster Haibrock.

De gläder sig nu åt att få tjäna tillsammans med svenska och danska syskon under tre år. De ser att många uppoffringar görs och känner stor respekt för tempeltjänare som åker 15 mil till templet två, tre och även fyra gånger i månaden.

”Självklart skulle vi gärna se att ännu fler kommer till vårt tempel”, säger president Hjort Nielsen, ”men det är inte templets uppgift att mana medlemmarna att komma hit – det

är biskoparnas och stavspresidenternas uppgift. Vår uppgift är att ta emot dem som kommer och hjälpa dem att få så goda upplevelser att de vill komma tillbaka så snart som möjligt.”

Hjälps åt att klara det som förväntas

Syster Haibrock har diskbråck och får ofta kramper i benen när hon kommer hem efter ett arbetsskift i templet. Men hon pratar inte gärna om sin dåliga rygg, i stället framhåller hon att det finns många andra som har problem, särskilt de som har kommit lite till åren.

”Det gör mig mycket tacksam och ödmjuk när jag ser tempeltjänare och ställföreträdare komma och fullgöra sitt ansvar, trots sina

skavanker. Vi hjälper varandra att klara av det som förväntas av oss, och det skapar en härlig gemenskap!”

Inställningen att vi kan hjälpas åt har president Hjort Nielsen och syster Haibrock också i hemmet i Köpenhamn. En son och svärdotter bor i samma hus som de och har just fått sitt första barn. En annan son har köpt ett hus bredvid, och har fått löfte om hjälp med renoveringen av sin pappa. Ytterligare en son och en dotter hör till familjen. ”Dessutom har vi ett celestialt barn i himlen”, säger syster Haibrock.

Namnet Haibrock har hon efter sin fars farmor.

”Det är ett sällsynt danskt namn. Eftersom det inte fanns några fler söner lovade min far sin farmor att föra det vidare, och det vill vi också göra i vår familj.” ■

SM i fotboll på Gubbängsfältet

Ulrika Olsson och Kristian Hahne, Stockholms stav

I augusti 2008 hade Stockholms stav anordnat en fotbollsturnering för Stockholms stav och Stockholms södra stav.

Dagen inleddes med en gemensam seminarie- och institutträff under ledning av Louis Herrey. Det var en bra ”kick-off” inför det nya läsåret och det var en riktigt god stämning bland de förväntansfulla ungdomarna.

Vädret var fantastiskt den här lördagen på Gubbängsfältet lite utanför

FOTO HANS NIELSEN

”Kom, kom, Guds folk, till templet! Där kan vi hjälpa varandra och hämta styrka när livet är svårt”, säger president Hans Hjort Nielsen och syster Ellen Haibrock, som verkar i templet i Köpenhamn.

Vinnarna i seniorklassen Norrköping.

Stockholm. Det var många sugna fotbollsspelare så vi fick ihop två grupper, åtta lag i seniorgruppen och fem lag i juniorgruppen. Fotbollsturneringen var anordnad för unga män, unga kvinnor och för unga vuxna, det var en härlig blandning.

Herrfinalen blev en spännande tillställning mellan Norrköping och Handen och var vid full tid fortfarande mållös. Norrköping visade dock var skåpet skulle stå och med en enorm energi och stark hejklack slutade matchen 2-0 efter förlängning. I anmälningsskedet utlovade Norrköpingslaget att man skulle återupprätta hedern för Norrköping som fotbollstad och de lyckades med detta!

Juniorfinalen blev om möjligt ännu mer spännande. Örebro och Hägersten skulle efter seriespelet göra upp om vem som skulle vinna den första upplagan av SM i fotboll.

Örebro tog täten med ett ledningsmål. I matchens sista minut kvitterade dock Hägersten och även denna match fick gå till förlängning. Inte heller här kunde lagen skiljas åt utan det fick avgöras genom straffläggning. Genom en enorm reflexräddning av Carl Ronström i Hägerstens mål kunde matchen komma till ett avgörande. Stockholms södra stav tog hem ännu en seger denna vackra sommardag.

En extra eloge ska vi också passa på att ge till Stockholms stavs presidentskap som deltog mangrant i sällskap med flera högråd och en assistent. Det räckte inte mer än till några matcher i grundserien den här gången men frågan var om något lag slet så hårt i sina matcher som detta lag.

På kvällen avrundade ungdomarna med middag och dans i Gubbängens kapell. Det var en

härlig stämning även under denna del av aktiviteten och alla i fotbollskommittén gladdes åt att allt flöt på så bra under dagen.

Många var glada åt tillfället att under lyckliga omständigheter spela fotboll tillsammans och fotbollskommittén är redan i full gång med nästa års upplaga av SM i fotboll. Turneringen prä-

glades av en god sportsmannaanda och trots att alla kämpade hårt för sitt lag så känner vi igen oss i orden: "Och det hände sig att det inte fanns några stridigheter *på någon av planerna* tack vare Guds kärlek som bodde i *spelarnas* hjärtan." (Jfr 4 Nephi 1:15) ■

Lokala nyheter

Artiklar och foton till de lokala sidorna är alltid välkomna.

Alla artiklar redigeras. Artiklar och foton publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Skriftligt fototillstånd från fotografen måste alltid bifogas!

Skickas till:

Eivor Hagman,
Medusagatan 2 A,
553 38 Jönköping

Email:

eivorhagman@hotmail.com
Tel. 036-719663 ■